

Publicerad 2010-05-24 08:09 av Max Poisé

Låt den fånga dig istället

Att söka kärlek är blott en tid i Ensamhet

jag vet inte varför jag gråter
då dina ögon ständigt ler

du ger av din själ, du ger av ditt kropp
den röda mattan breder du ut
och du delar hav med blickar

men så står jag där
med obefintligheten som mantra
och din ryggtafva som minne i rädslan att
du inte för oss

du mitt guld av åtrå
men så tunn och skör

och jag vet inte varför jag gråter
när din beröring får mina kroppsdelar att falla
när din doft får mig att övervinna

du är ett allt i en helhet och mitt jag kan aldrig komplettera
men min hand finns så fastsvetsad i din

mitt värde är unket
min framtid är grå
min dag är oskriven
så jag kan inte förstå

hur du delar min luft?
hur vi fyller våra bågare med ditt leende som näring

jag vet inte varför jag gråter
när din lycka sprider säd i min värld
när du bortforslar fruktan, med en simpel smekning
och formar mitt liv till en tydlighet

jag gråter nog bara i min lycka
för att kunna finna motsatsen

min jakt på din kärlek har blott givit mig ensamhet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten